

Р Е Ш Е Н И Е № 603

гр.Перник, 06 октомври, 2014 г.

В И М Е Т О Н А Н А Р О Д А

Административен съд – Перник, в публично заседание проведено на двадесет и трети септември през две хиляди и четиринадесета година, в състав:

СЪДИЯ: Стефан Станчев

при секретаря Е.В., с участието на прокурор Бисер Михайлов, като разглежда докладваното от съдията административно дело № 402/2014 г. по описа на съда, за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е образувано по иск с правно основание чл. 203 и сл. АПК във вр. с чл. 1 ЗОДОВ.

Р.Д.Б. *** е предявила иск с посочените правни основания срещу община Перник, за сумата 20000 лева, ведно със законната лихва, считано от датата на увреждане, т.е. не се посочва конкретна дата, както и разноси по делото. Според ищцовата страна, правното основание на иска се извлича от бездействие на общината да издаде скица на неин имот, с който ищцата е искала да се разпорежи възмездно в полза на трето лице. Тъй като общината не издала исканата скица, ищцата била принудена да върне получения по предварителен договор с купувач на имота ѝ на територията на община Перник, задатък в двоен размер - 20000 лева. Представя платечно нареждане, че на 3.II.2011 г. е заплатила на трето лице сумата от 20000 лева по банков път. Според ищцовата страна претърпените от нея имуществени вреди в размер на 20000 лева са в пряка причинна връзка с отказ/бездействие на общинската администрация да ѝ бъде издадена исканата скица.

Ответната страна, чрез процесуален представител оспорва изцяло иска. Излага становище, че ищцата е била уведомена за невъзможността да ѝ бъде издадена скица, поради проведени процедури по ЗСПЗЗ в землището където е имота ѝ; становището на общинската администрация е с уведомителен характер; следвало е ищцата да отнесе искането за установяване статута на имота ѝ до ОСЗ с оглед нанасянето му в картата на земеделски земи в землището на с. Драгичево; шиканирала е продажбата на имота, тъй като от 20.IV.2010 г. е била уведомена от общинска администрация, че не може да ѝ бъде издадена скица, тъй като имота не е нанесен в плана на новообразуваните имоти, на 20.XII.2010 г. е сключила предварителен договор, при положение, че към този момент ѝ е било известно, че не може да се снабди със скица на имота за надлежно оформяне на продажбата по нотариален ред. Според пълномощника на ответника няма никаква причинно следствена връзка в действията на общинската администрация и облигационните отношения на ищцата с трето лице. Поддържа становището, че исковата претенция е неоснователна. Претендира разноси по приложения списък.

Представителят на окръжна прокуратура дава заключение, че няма основание да бъде уважен иска, както е предявен.

Съдът, като обсъди доказателствата по делото и становищата на страните прие следното.

Съгласно чл. 1, ал. 1 от ЗОДОВ, държавата и общините отговарят за вредите, причинени на граждани и юридически лица от незаконосъобразни актове, действия или бездействия на техни органи и длъжностни лица при или

по повод изпълнение на административна дейност. Обезщетение се дължи за всички имуществени и неимуществени вреди, които са пряка и непосредствена последица от увреждането. Фактическият състав, който следва да бъде налице, за да възникне отговорността, включва няколко кумулативно изискуеми предпоставки: незаконосъобразен акт на административен орган, действие или бездействие на длъжностно лице, настъпила имуществена или неимуществена вреда и причинна връзка между акта и вредата, при която вредата да е пряка и непосредствена последица от незаконосъобразния административен акт.

В исковата молба изрично се претендира заплащане на сумата от 20000 лева от община Перник за манифестираното от общинската администрация бездействие по искането за извършване на административна услуга. Под действия или бездействия законът разбира само фактическите действия, които са извършени или не са извършени от длъжностни лица при администрацията, в чиято компетентност е извършването им. Иск може да се предяви след отмяната на административния акт по съответния ред, предвид разпоредбата на чл. 204, ал. 1 от АПК. В случая обаче е налице разпоредбата на чл. 204 ал. 4 от АПК според която незаконосъобразността на бездействието се установява от съда пред който е предявен искът, тъй като се претендира обезщетение от незаконосъобразни действия или бездействие. В конкретния случай както и при хипотезата на чл. 204 ал. 3 от АПК липсва условие за допустимост на иска да има предварително произнасяне с влязъл в сила административен акт или съдебно решение, че тези действия или бездействия са незаконосъобразни. Това се установява от административния съд, който е сезиран с иска за обезщетение при разглеждане на делото по същество. Наличието на елементите от фактическия състав за ангажиране на отговорността по чл. 1, ал. 1 от ЗОДОВ имат отношение към основателността на иска, а не към допустимостта. Предпоставките за допустимост са посочени в хипотезите на чл. 204 от АПК

В случая, не са налице предпоставките за ангажиране на отговорността на ответника по исковата претенция, няма негов незаконосъобразен акт, действие или бездействие, от което пряко и непосредствено да са причинени вредите, за които се иска заплащане на обезщетение. Съдът се солидаризира със становището на ответната страна, че ако има някаква имуществена увреда в патримониума на ищцата, тя изцяло е била за нейна сметка и на неин риск. За съда се налага убеждението, че ищцата не е проявила дължимата грижа да иска по административен или съдебен ред да се признае за установено, че продавания от нея имот не е засегнат от одобрения план на новообразувани имоти за земи по §4 от ЗСПЗЗ, какъвто очевидно е нейния. В този смисъл са безспорни доказателствата приложени към писмения отговор на ответника по исковата молба – заповед РД-29/1.І.2008 г. на областен управител, обл. Перник; протокол № 10/2007 на комисия, разгледала възражения против приет помощен план за новообразуваните имот и за м. “Копринено орище”, землището на с. Драгичево – ищцата не е възразила; списък на новообразувани имоти, като за имот № 229, м. “Копринено орище” е посочен собственик, различен от ищцата.

Доказателствената тежест е на ищеца по делото и при недоказване на всички елементи от фактическия състав на отговорността, иска следва да бъде отхвърлен, като неоснователен и недоказан. За настоящия съдебен състав се наложи убеждението, че ищцата не е в състояние да подкрепи с каквито и да е доказателства претенцията си, по причина, че отношенията между нея и общинската администрация са приключили през април 2010 г. с

уведомителното писмо, което се цитира в исковата молба. С оглед предмета на административно правния спор, съдът намира за нужно да посочи, че доколкото в случая няма самостоятелно предявено искане за установяване незаконосъобразността на бездействието на административния орган по предвидения в АПК ред /чл. 256 и чл. 257 от АПК/, то съдът с оглед разпоредбите на чл. 204, ал.3 и 4 от АПК дължи преюдициално произнасяне в мотивите на съдебния акт, по отношение законосъобразността на твърдяното бездействие на административния орган, при преценката за наличието на елементите от фактическия състав за ангажиране отговорността по чл. 1, ал. 1 от ЗОДОВ. От това писмо, по чието съдържание не се спори, следва извода, а и няма основание да се приеме противното, че писмото е издадено по повод искане на ищцата, издадено е от компетентен орган – бивш зам. кмет на общината, с ресор строителство и ТСУ. Не е налице нищожен административен акт, бил той уведомително писмо или акт, с който се постановява изричен отказ. За ищцата са били и са важими общите правила по оспорване на административния акт било по административен или по съдебен ред. Ищцата не твърди, че на основание на успешно проведено от нея оспорване, това писмо е отменено и като следствие от отмяната да е разпоредено да се изпълни исканата от нея услуга. За администрацията, задължението да се произнесе по искането за издаване на скица на имота е приключило с уведомяването на ищцата, че обуславяща издаването на скица е процедура по нанасяне на имота в картата на новообразуваните имоти в землището на с. Драгичево, което се извършва по друг законово определен ред. Определено това писмо има характер на отказ от извършване на исканата административна услуга, по причини, които не са следствие от неправомерно действие или твърдяното от ищцата бездействие, но по скоро е с уведомителен характер, което от друга страна го изключва като акт, подлежащ на оспорване по административен или съдебен ред. Съдът отчита, че липсва и другата предпоставка за исковете по чл. 1 от ЗОДОВ – пряка и непосредствена връзка между незаконосъобразен акт на администрацията и платените на трето лице 20000 лева. Не се доказва нито наличие на незаконосъобразен административен акт – в случая, писмо № 10/ТР-2484-1/20.IV.2010 на община Перник, тъй като то не е отменено. Липсва и презумпция за бездействие от страна на длъжностно лице от общинската администрация. Размера на сумата от 20000 лева е договорен между ищцата и бъдещ купувач, този размер е съществен елемент от предварителния договор, а администрацията не е страна в такива договорни отношения, а най малко може да се ангажира с репарирането на търпени от страна в облигационно правоотношение вреди, при положение, че няма неин акт, който да е признат за незаконосъобразен, а не се доказва и твърдяното бездействие. Няма виновно действие на длъжностно лице от общинската администрация, установено по законов ред; няма и бездействие от страна на общинска администрация, срещу което ищцата да е търсила защита по реда на чл. 256 и 257 от АПК.

Съдът е склонен да приеме и по аналогия приложението на чл. 5 от ЗОДОВ, без да е решаващ мотив, за това, че ищцата е сключила предварителния договор, след като е била известена, че скица на продавания имот не може да ѝ бъде издадена по реда, по който тя е правила искане до общинска администрация. Ищцата се е поставила в неизгодна ситуация, за материалния си статус, но не по причина, която да се вмени на общинската администрация, като елемент от носенето на отговорност по ЗОДОВ.

За да има изобщо развитие на исков процес по реда на ЗОДОВ и приложимите разпоредби на АПК би следвало ищцата да е оспорила краен акт

на администрацията, който да бъде отменен по съответния ред. Такова оспорване не е било проведено, което би могло, с оглед наличието на подобна съдебна практика да даде основание да се мисли за недопустим процес. Не се доказва и установи от този състав на съда, че основанието за претендираното обезщетение за имуществени вреди е от бездействие на общенската администрация, както се твърди в исковата молба. Тъй като няма основание да се уважи предявения иск изцяло или дори частично, съдът не дължи произнасяне и по искането за присъждане на лихва от неустановена дата на увреждането.

Като краен извод, съда приема, че исковата претенция изцяло е неоснователна. Липсата на основание за ангажиране отговорността на общинска администрация по този ред налага да се отхвърли иска, като в полза на ответника се присъдят и претендираните разноски по приложения списък.

По тези съображения, съдът

Р Е Ш Е Н И Е

ОТХВЪРЛЯ изцяло предявения от Р.Д.Б.,*** иск с правно основание - чл. 203 от АПК, във връзка с чл. 1 от Закона за отговорността на държавата и общините за вреди, за заплащане на сумата от 20 000 лв. за претърпени имуществени вреди срещу Община Перник.

ОСЪЖДА Р.Д.Б., ЕГН *****,*** да заплати на община Перник сумата 1130 /хиляда сто и тридесет/ лева, деловодни разноски.

Решението може да се обжалва с касационна жалба пред ВАС в 14 дневен срок от съобщението до страните.

Съдия:/П/